

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะทั่วไปของหมู่บ้าน

บ้านห้วยน้ำดัง เป็นหมู่บ้านลึชอง ตั้งอยู่ตำบลกีดช้าง เป็นชุมชนเก่าแก่แห่งหนึ่ง จากข้อมูลของสำนักงานสาธารณสุขชุมชนรายงานว่า มี 108 หลังคาเรือน ประชากร 646 คน เป็นชาย 320 คน หญิง 326 คน ชาวบ้านส่วนใหญ่มีเศรษฐกิจพอใช้ มีโรงสีข้าวอยู่ 1 แห่ง มีรถบัสคัน และมอเตอร์ไซด์ใช้ นอกจากการปลูกข้าวไร่แล้ว ยังปลูกถั่วแดง ถั่วเหลือง และขิง ภายในชุมชนมีโรงเรียนระดับประถมศึกษา 1 แห่ง มีสำนักงานสาธารณสุขชุมชน ซึ่งเปิดบริการรักษาผู้เจ็บป่วย ในหมู่บ้านและบริเวณใกล้เคียง ประมาณ 3 ปีที่ผ่านมา

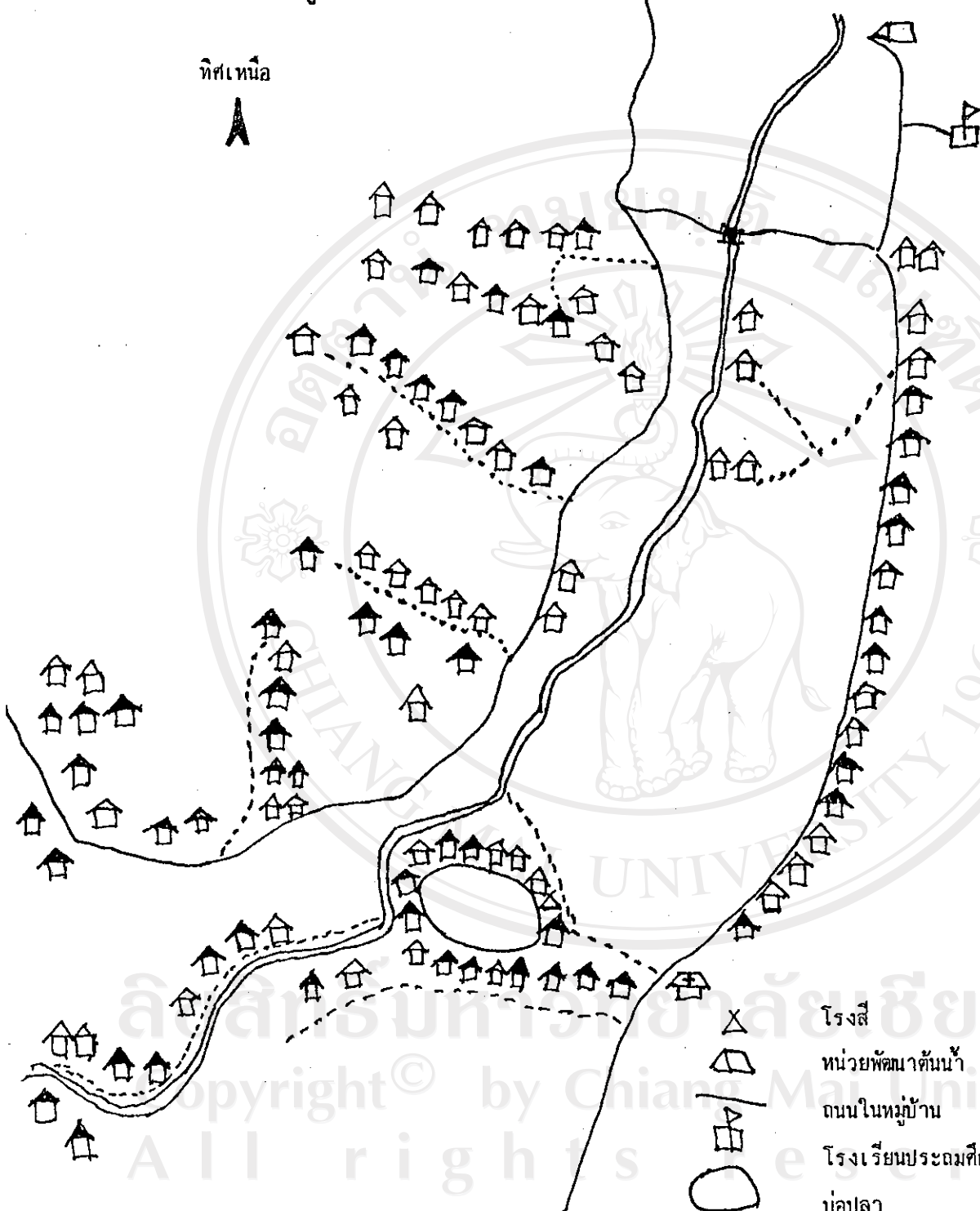
หมู่บ้านนี้เดิมมีการปลูกฝิ่นมาก แต่ภายหลังถูกปราบปราม และมีหน่วยพัฒนาต้นน้ำ กรมป่าไม้เข้ามาพัฒนาในหมู่บ้าน ปัจจุบันมีจำนวนผู้ติดฝิ่น และเฮโรอีนมากถึง 65 คน เฮโรอีนเริ่มเข้ามาแพร่ระบาดในหมู่บ้านประมาณ 4 ปี

สถานการณ์ลักษณะ เก็บข้อมูล

การศึกษาถึงสาเหตุการเสพยาของผู้ติดฝิ่นและเฮโรอีน ที่ได้รับการบำบัดในปี 2533 จำนวน 43 คน ได้วางแผนเก็บข้อมูลภายในหนึ่งเดือน แต่ปรากฏว่า สามารถติดตามเก็บข้อมูลได้ครบทั้ง 43 คน ซึ่งได้ใช้เวลานาน ถึง 3 เดือน เนื่องจากมีขั้นตอนปฏิบัติการของตำรวจตระเวนชายแดน เข้าไปปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้เสพยาเสพติดในท้องที่หมู่บ้านห้วยน้ำดัง และบริเวณใกล้เคียง จึงทำให้กลุ่มประชากรที่ศึกษาหนีเข้าป่าไปหลาย ๆ วัน ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเก็บข้อมูลเป็นอย่างยิ่ง

แผนที่
 หมู่ 5 บ้านห้วยน้ำคัง ตำบลกุดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

ทิศเหนือ

- ✕ โรงเรียน
- ▣ หน่วยพัฒนาต้นน้ำ
- ▤ ถนนในหมู่บ้าน
- ▣ โรงเรียนประถมศึกษา
- บ่อปลา
- ▣ สถานบริการสาธารณสุขชุมชน
- ▣ หลังคาเรือนที่มีผู้ติดยาเสพติด
- ▬ ลำห้วย
- - - - - ทางเดิน

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
 All rights reserved

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกออกเป็น 6 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ เพ่า อายุ สถานภาพการสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัว สถานภาพในครอบครัว จำนวนคนในครอบครัวและจำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว

ส่วนที่ 2 อัตราการเสพยาของผู้ติดฝิ่นและเฮโรอีนที่ได้รับการบำบัดรักษาในปี 2533

ส่วนที่ 3 สาเหตุการเสพยา

ส่วนที่ 4 ประวัติการเสพยาเสพติดในอดีต

ส่วนที่ 5 ประวัติการบำบัดรักษาของผู้ติดฝิ่นและเฮโรอีน

ส่วนที่ 6 เปรียบเทียบชนิดของยาเสพติดที่ใช้ครั้งแรก ก่อนการบำบัดรักษา และหลังการบำบัดรักษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา

ตารางที่ 1 ลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา

ตัวแปร		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	42	97.67
	หญิง	1	2.33
เผ่า	ลื้อ	33	76.74
	กระเหรี่ยง	5	11.63
	ไทยใหญ่	4	9.30
	คนเมือง	1	2.33
อายุ	15-19	1	2.33
	20-24	4	9.30
	25-29	8	18.60
	30-34	7	16.28
	35-39	8	18.60
	40-44	11	25.58
	45-49	3	6.98
	50 +	1	2.33
ค่าเฉลี่ย 40 ปี ต่ำสุด 15 ปี สูงสุด 65 ปี			
สถานภาพการสมรส			
	โสด	5	11.60
	คู่	31	72.10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษา	หย่าร้าง	3	7.0
	แยกกันอยู่	4	9.30
	ไม่รู้หนังสือ	31	72.10
	อ่านออกเขียนได้	9	20.93
	ป.4	3	6.97
อาชีพ	ทำไร่-ทำสวน	35	56.45
	รับจ้าง	23	37.10
	พนักงานท่องเที่ยว ไม่เที่ยว	2	3.23
	ว่างงาน	1	1.61
	ขายของที่ระลึก	1	1.61
	รวม	62	100
รายได้ของครอบครัว	ไม่พอใช้	37	86.04
	พอใช้	6	13.95
	รวม	43	100

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพในครอบครัว		
หัวหน้าครอบครัว	31	72.10
เป็นบุตร	7	16.27
พี่น้องหัวหน้าครัวเรือน	4	9.30
ภรรยาหัวหน้าครอบครัว	1	2.33
จำนวนคนในครอบครัว		
1-5	18	41.86
6-10	24	55.82
10 +	1	2.32
จำนวนผู้ติดยาเสพติดในครอบครัว		
1	35	81.39
2	8	18.61
ระยะเวลาที่ติดยาเสพติด (ปี)		
1-4	5	11.63
5-9	11	25.58
10-14	9	20.93
15-19	5	11.63

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
20-24	10	23.26
25-29	2	4.65
30-34	1	2.33
ค่าเฉลี่ย 12.5, ต่ำสุด 2 ปี สูงสุด 32 ปี		
ชนิดของยาเสพติดที่ใช้ก่อนการรักษา		
ฝิ่น	21	48.84
เฮโรอีน	11	25.58
ฝิ่นและ เฮโรอีน	11	25.58

ลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา

จากตาราง 1 พบว่า ประชากรที่ศึกษาเป็นชาวเขาเผ่าลีซอ กระเหรี่ยง และ ไทใหญ่ ร้อยละ 76.74, 11.63, และ 9.30 ตามลำดับ ส่วนใหญ่เพศชายร้อยละ 97.67 อายุ สูงสุด 65 ปี และต่ำสุด 15 ปี อายุเฉลี่ย 40 ปี สถานภาพการสมรส ประมาณ 3 ใน 4 สมรส แล้ว ร้อยละ 72.10 มีบางส่วนที่เป็นโสดและหย่า จำนวนผู้ไม่รู้หนังสือ อ่านออกเขียนได้ และมีความรู้ชั้นประถมปีที่ 4 ร้อยละ 72.10, 20.93 และ 6.97 ตามลำดับ อาชีพส่วนใหญ่ทำไร่-ทำสวน รับจ้าง ร้อยละ 56.45 และ 37.10 ตามลำดับ ว่างานเพียง 1 คน เท่านั้น รายได้ ของครอบครัว ไม่พอใช้ร้อยละ 86.04 และพอใช้ร้อยละ 15.95 สถานภาพในครอบครัว เป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นบุตร และพี่น้อง ร้อยละ 72.10, 16.28 และ 9.30 ตามลำดับ มีภรรยา

เป็นหัวหน้าครอบครัว จำนวนเพียง 1 คน ร้อยละ 2.33 จำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 6-10 คน มีถึงร้อยละ 55.82 จำนวน 1-5 คน ร้อยละ 41.86 และมีสมาชิกมากที่สุด 13 คน 1 ครอบครัวร้อยละ 2.33 มีผู้ติดยาเสพติดที่อยู่ในครอบครัว 1 คน จำนวน 35 ครอบครัว ร้อยละ 81.39 และมีผู้ติดยาเสพติดอยู่ในครอบครัว 2 คน จำนวน 8 ครอบครัว ร้อยละ 18.61 ซึ่งรวม เป็น 51 คน

ระยะเวลาที่ติดยาเสพติดของกลุ่มประชากรที่ศึกษา พบมากที่สุดระยะเวลาระหว่าง 5-9 ปี ร้อยละ 25.58 รองลงมาระหว่าง 20-24 ปี ร้อยละ 23.26 ค่าเฉลี่ย 12.58 ปี ต่ำสุด 2 ปี สูงสุด 32 ปี ก่อนการรักษามีจำนวนผู้เสพฝิ่น, 48.84 (21 คน) เสพเฮโรอีน ร้อยละ 25.58 (11 คน) เสพฝิ่นและเฮโรอีนร่วมกัน ร้อยละ 25.58 (11 คน)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ส่วนที่ 2 อัตราการเสพซ้ำของผู้ตีพิมพ์และ เฮโรอินที่ได้รับการรักษาในปี 2533

อัตราการเสพซ้ำในช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคม 2534

$$= \frac{\text{จำนวนผู้ใช้ฝิ่นและเฮโรอิน} \times 100}{\text{จำนวนประชากรที่ศึกษา}} = \frac{43 \times 100}{43} = 100$$

การเสพซ้ำที่ศึกษาครั้งนี้ ศึกษาในผู้ที่ตีพิมพ์ และ เฮโรอินที่ได้รับการรักษาในช่วงเดือนมีนาคม 2533-มิถุนายน 2533 ซึ่งไม่ได้รับการรักษา ณ ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคเหนือ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ และหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ในชุมชนบ้านห้วยน้ำดัง การเสพซ้ำได้ข้อมูลมา 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 ประชากรที่ศึกษาให้ข้อมูลว่ากลับไปเสพซ้ำจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 83.72

กรณีที่ 2 บุคคลในครอบครัวให้ข้อมูลว่ากลับไปเสพซ้ำ แต่ประชากรที่ศึกษาปฏิเสธว่าไม่ได้เสพ จำนวน 7 คน ร้อยละ 16.28 จึงได้เก็บปัสสาวะไปตรวจหาอนุพันธ์ของฝิ่นโดยวิธี EMIT ณ ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดภาคเหนือ ผลการตรวจปัสสาวะ พบว่า มีอนุพันธ์ของฝิ่นทั้ง 7 ราย ดังนั้น อัตราการเสพซ้ำในการศึกษาครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละร้อย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้กลับมาเสพซ้ำภายหลังจากบำบัดรักษาในปี 2533 จำแนกตามชนิดของยาเสพติด

สารเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
เฮโรอีน	26	60.47
ฝิ่น	15	34.88
ฝิ่นและเฮโรอีน	2	4.65
รวม	43	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ชนิดของยาเสพติดที่กลับมาใช้ภายหลังจากบำบัดรักษา ส่วนใหญ่คือเฮโรอีน จำนวน 26 คน ร้อยละ 60.47 รองลงมาคือ ฝิ่น จำนวน 15 คน ร้อยละ 34.88 ฝิ่นและเฮโรอีน จำนวน 2 คน ร้อยละ 4.65

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของการใช้ยาเสพติดในแต่ละวัน โดยจำแนกตามชนิดของยา

เสพติด และราคาของยาเสพติด

จำนวนยาเสพติดที่ใช้แต่ละวัน	จำนวน	ร้อยละ
รวม	43	100.00
ฝิ่น		
1-2 มู* (20-40 บาท)	2	4.65
3-4 มู (60-80 บาท)	16	37.21
5-6 มู (100-200 บาท)	2	4.65
เฮโรอีน		
1-2 หลอด/ตัว** (50-100 บาท)	12	27.91
3-4 หลอด/ตัว (150-200 บาท)	10	23.26
5-6 หลอด/ตัว (240-300 บาท)	1	2.33

จากตารางที่ 3 ค่าใช้จ่ายในการซื้อยาเสพติดประมาณวันละ 5,260 บาท คือ ค่าใช้จ่ายในการซื้อฝิ่นต่อคนวัน เฉลี่ย 88 บาท รวมจ่าย 20 คนต่อวัน เท่ากับ 1,760 บาท ค่าใช้จ่ายในการซื้อเฮโรอีนต่อคนต่อวันเฉลี่ย 152 บาท รวมค่าใช้จ่าย 23 คนต่อวัน = 3,500 บาท

* 1 มู = 1.5 gm

** 1 หลอด/ตัว = 60 gm

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละของจำนวนครั้งของการเสียดิน และ เฮอร์โธอินในช่วง 14 มีนาคม 2533-30 มิถุนายน 2534

จำนวนครั้งของการเสียดิน	จำนวน	ร้อยละ
1-50	-	-
51-100	6	13.95
101-150	4	9.30
151-200	2	4.65
201 ครั้งขึ้นไป	12	27.91
ไม่ได้นับจำนวนครั้ง	19	44.19
รวม	43	100

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนครั้งของการเสียดินระหว่างเดือนมีนาคม 2533

จนถึงเดือนมิถุนายน 2534 พบว่าผู้ตัดยาเสียดิน ไม่ได้นับจำนวนครั้ง ร้อยละ 44.19 รองลงมาได้แก่ 201 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 27.91

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 3 สาเหตุการเสพยา

ตารางที่ 5 สาเหตุการเสพยาของประชากรที่ศึกษา 43 คน

สาเหตุการเสพยา	จำนวน	ร้อยละ
1. สาเหตุทางกาย	43	100.00
2. สาเหตุทางจิตใจ	43	100.00
3. สาเหตุทางสังคม	43	100.00
4. สาเหตุทางครอบครัว	20	46.51

จากตารางที่ 5 พบว่า สาเหตุการเสพยา ได้แก่

สาเหตุทางกาย 43 คน ร้อยละร้อย

สาเหตุทางจิตใจ 43 คน ร้อยละร้อย

สาเหตุทางสังคม 43 คน ร้อยละร้อย

สาเหตุทางครอบครัว 20 คน ร้อยละ 46.51

สาเหตุทางกายพบมากที่สุดได้แก่ ทนต่อสารขาดยาไม่ได้ร้อยละ 72.10 สาเหตุทางใจพบมากที่สุดได้แก่มีความต้องการเสพยาร้อยละ 72.10 และสาเหตุทางสังคมที่พบมากที่สุดได้แก่ มียาเสพติดขายในหมู่บ้าน ซื้อได้ง่ายร้อยละ 34.88 รายละเอียดดูได้จากตารางที่ 6 - ตารางที่ 9

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของสาเหตุทางกายที่ผู้ติดยาเสพติดกลับมาเสพยา

สาเหตุทางกาย	จำนวน	ร้อยละ
ทนต่อการขาดยาไม่ได้ (มีอาการขาดยา)	31	72.10
มีไข้ อ่อนเพลีย	7	16.28
ระบบทางเดินอาหาร เช่น ท้องเดิน แน่นท้อง	4	9.30
อุบัติเหตุ	1	2.32
รวม	43	100

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ติดยาเสพติด กลับมาเสพยาเนื่องจากสาเหตุทางกาย โดยมีอาการทนต่อการขาดยาไม่ได้ มากที่สุดถึงร้อยละ 72 ส่วนสาเหตุรองลงมาได้แก่ การมีไข้ อ่อนเพลีย และระบบทางเดินอาหาร เช่น ท้องเดิน แน่นท้อง ร้อยละ 16.28 และ 9.30 ส่วนสาเหตุที่น้อยที่สุดคือ อุบัติเหตุ ร้อยละ 2.32

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของสาเหตุทางจิตที่ทำให้ผู้ติดยาเสพติดกลับมาเสพยา

สาเหตุทางจิตใจ	จำนวน	ร้อยละ
มีความต้องการเสพ	31	72.10
ไม่มั่นใจในตนเอง	5	11.64
โกรธแค้นที่สังคมโหดร้าย	3	6.98
กังวล หวาดกลัว ท้อแท้ เบื่อหน่าย	2	4.65
กลุ่มใจ	2	4.65
รวม	43	100

จากตาราง 7 พบว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้ติดยาเสพติด ส่วนใหญ่มีความต้องการเสพ ร้อยละ 72.10 ไม่มั่นใจในตนเอง และโกรธแค้นที่สังคมโหดร้าย ร้อยละ 11.64 และ 6.98 ส่วนความกังวล หวาดกลัว เบื่อหน่ายท้อแท้ และกลุ่มใจ มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 4.65 เท่านั้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของสาเหตุทางครอบครัวที่ทำให้ผู้ติดยาเสพติดกลับมาเสพซ้ำ

สาเหตุทางครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีใครดูแลเอาใจใส่	8	40.00
คนในบ้านใช้เงินเป็นประจำ	5	25.00
คนในบ้านรังเกียจตนเอง	4	20.00
ครอบครัวแตกแยก	3	15.00
รวม	20	100

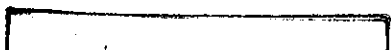
จากตารางที่ 8 พบว่าสาเหตุของครอบครัวที่ทำให้ผู้ติดยาเสพติดกลับมาเสพซ้ำในกลุ่มประชากรที่ศึกษา คือ ส่วนใหญ่ไม่มีใครดูแลเอาใจใส่ร้อยละ 40 คนในบ้านใช้เงินเป็นประจำ และคนในบ้านรังเกียจตนเอง ร้อยละ 25 และร้อยละ 20 ส่วนครอบครัวแตกแยกพบน้อยเพียง ร้อยละ 15

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

อลง
6/5
3/14 71

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของสาเหตุทางสังคมที่ทำให้ผู้ติดยาเสพติดกลับมาเสพซ้ำ

สาเหตุทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ
มียาเสพติดขายในหมู่บ้าน ชื้อได้ง่าย	15	34.88
คบเพื่อนที่ขายยาเสพติด	5	11.63
เพื่อนชักชวน	5	11.63
มีผู้นำยาเสพติดให้ที่บ้าน	5	11.63
ได้รับยาเสพติดเป็นค่าจ้าง	5	11.63
ไม่มีใครยอมรับ	3	6.98
ทำหน้าที่ไปซื้อยาเสพติดให้เพื่อนหรือญาติ	3	6.98
มีอาชีพขายยาเสพติด	2	4.64
รวม	43	100

จากตารางที่ 9 พบว่าสาเหตุทางสังคมส่วนใหญ่ที่ทำให้กลับมาเสพซ้ำได้แก่ มียาเสพติดขายในหมู่บ้าน ชื้อได้แก่ มียาเสพติดขายในหมู่บ้าน ชื้อได้ง่าย ร้อยละ 34.88 รองลงมาคือ คบเพื่อนที่ขายยาเสพติด มีผู้นำยาเสพติดให้ที่บ้าน ได้รับยาเสพติดเป็นค่าจ้าง เพื่อนชักชวน ร้อยละ 11.63 เท่ากัน นอกจากนั้น จะเป็นสาเหตุจาก ไม่มีใครยอมรับ ทำหน้าที่ไปซื้อยาเสพติดให้เพื่อน หรือญาติและมีอาชีพขายยาเสพติด ร้อยละ 6.98, 6.98 และ 4.64 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ประวัติการเสพยาเสพติดในอดีต

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้ยาเสพติดครั้งแรกของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามชนิดของยาเสพติดที่ใช้

ยาเสพติดที่ใช้ครั้งแรก	จำนวน	ร้อยละ
สุบฝิ่น	27	62.80
สุบเฮโรอีน	14	32.55
ฉีดเฮโรอีน	2	4.65
รวม	43	100

จากตารางที่ 10 พบว่า การใช้ยาเสพติดครั้งแรกของประชากรที่ศึกษา คือ สุบฝิ่น 27 คน ร้อยละ 62.80 ใช้เฮโรอีน 14 คน ร้อยละ 37.20 โดยสุบเฮโรอีน 14 คน ร้อยละ 32.55 และฉีดเฮโรอีน 2 คน ร้อยละ 4.65

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของอายุที่เริ่มใช้ยาเสพติด

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
10-14	2	4.65
14-19	8	18.60
20-24	17	39.53
25-29	9	20.93
30-34 ⁺	7	16.28
รวม	43	100

จากตารางที่ 11 พบว่า อายุที่เริ่มใช้ยาเสพติด มีอายุระหว่าง 20-24 ปี คิดเป็น ร้อยละ 39.53 อายุระหว่าง 25-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.93 อายุระหว่าง 15-19 ปี คิดเป็น ร้อยละ 18.60 อายุ 30-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.28 และอายุ 10-14 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละ ของสาเหตุที่เฝ้ายาเสพติดครั้งแรกของประชากรที่ศึกษา

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
อยากลอง	32	41.03
ถูกชักชวน	24	30.77
ทำงานเกี่ยวกับยาเสพติด	6	7.69
ทำงานหนัก	5	6.41
กลุ่มใจ	4	5.13
ได้รับเงินเป็นค่าจ้าง	3	3.85
อยู่ใกล้แหล่งที่มีการผลิตและการค้า	2	2.56
เจ็บป่วย	1	1.28
มีอาชีพปลูกฝิ่น	1	1.28
รวม	43	100

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 จากตารางที่ 12 พบว่า สาเหตุที่เฝ้ายาเสพติดครั้งแรกของกลุ่มประชากรที่ศึกษา ส่วน
 ใหญ่อยากลอง และถูกชักชวนมากถึงร้อยละ 41.03 และ 30.77 ตามลำดับ นำมาใช้ในการ
 รักษาการเจ็บป่วยเพียง 1 คน ร้อยละ 1.28 เท่านั้น

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของยาและสาร เสดิตที่ใช้ร่วมกับยา เสดิตของประชากรที่ศึกษา

ยา เสดิตที่ใช้ร่วม	จำนวน	ร้อยละ
บุนารีและยาแก้ปวด	23	53.49
บุนารี	13	30.23
ยาแก้ปวด	5	11.63
ไม่ได้ เสดิตร่วม	2	4.65
รวม	43	100

ตารางที่ 13 พบว่าส่วนใหญ่ผู้ติดยา เสดิตจะใช้สาร เสดิตอื่นร่วมด้วยถึงร้อยละ 95.30 พบสาร เสดิตที่ใช้ร่วม ได้แก่ บุนารี ยาแก้ปวด และใช้บุนารีร่วมกับยาแก้ปวด ร้อยละ 30.34, 11.63 และ 53.49 ตามลำดับ ไม่ได้ เสดิตสาร เสดิตอื่นร่วมเพียง 2 ราย ร้อยละ 4.65

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของความพยายามเลิกเสพยาเสพติดเองของกลุ่มประชากรที่ศึกษา

เคยเลิกเสพยาเอง	จำนวน	ร้อยละ
1 ครั้ง	14	32.56
2 ครั้ง	13	30.23
3 ครั้ง	10	23.26
มากกว่า 3 ครั้ง	6	13.95
รวม	43	100

จากตารางที่ 14 จากความพยายามในการเลิกเสพยาเสพติดของกลุ่มประชากรที่ศึกษา
 ทุกคน เคยพยายามเลิกเสพยาเองอย่างน้อย 1 ครั้ง ร้อยละ 32.50 และมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป
 ร้อยละ 13.95

ส่วนที่ 5 ประวัติการบำบัดรักษาของผู้ติดเชื้อและ เฮอร์โอสัน ในกลุ่มประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ศึกษาได้ไปรับการบำบัดรักษาในสถานบริการของรัฐจำนวน 11 คน ร้อยละ 25.58 และในชุมชนบ้านห้วยน้ำดัง จำนวน 32 คน ร้อยละ 74.42

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของการไปรับการบำบัดรักษาจำแนกตามการเสพยาเสพติด

สถานบริการ	ฝิ่น		เฮอร์โอสัน		ฝิ่นและเฮอร์โอสัน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติดภาคเหนือ	1	4.76	4	30.77	6
หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ออกไปบำบัด ในชุมชนบ้านห้วยน้ำดัง	20	95.24	9	69.23	3	33.33
รวม	21	100.00	13	100.00	9	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ที่ติดเชื้อและเฮอร์โอสันไปรับการบำบัดรักษาที่สถานบริการของรัฐ 6 คน ร้อยละ 66.67 ผู้ที่ติดเชื้อไปรับบริการบำบัดรักษาในชุมชนบ้านห้วยน้ำดัง 20 คน ร้อยละ 95.24 และผู้ติดเชื้อเฮอร์โอสันได้ไปรับบริการในชุมชน จำนวน 9 คน ร้อยละ 69.23

ตารางที่ 16 จำนวนร้อยละของระยะเวลาการเลิกเสพยาเสพติดภายหลังที่ได้รับการบำบัดรักษา
จำแนกตามยาเสพติด

ระยะเวลา (วัน)	ฝิ่น		เฮโรอีน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 10	1	3.84	3	17.65
11 - 20	2	7.68	-	-
21 - 30	8	30.78	3	17.65
1 เดือนขึ้นไป	15	57.70	11	64.70
รวม	26	100.00	17	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ที่ติดฝิ่นส่วนใหญ่เลิกเสพยาเสพติดภายหลังการบำบัดรักษาได้มากกว่า 1 เดือนขึ้นไปร้อยละ 57.70 และผู้ติดเฮโรอีนเลิกได้ได้ร้อยละ 64.70 หรือกล่าวได้ว่าผู้ที่สามารถเลิกเสพยาเสพติดภายหลังได้รับการบำบัดรักษา 1 เดือนขึ้นไปมีจำนวน 26 คน ร้อยละ 60.46

ตารางที่ 17 จำนวนร้อยละของประชากรที่ศึกษาที่ดื่มสุรากล้วยหลังบำบัตร์รักษา

การเสพ	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มสุรา	24	55.81
ไม่ดื่ม	19	44.19
รวม	43	100

ตารางที่ 17 ภายหลังจากการบำบัตร์รักษาผู้ประชากรที่ศึกษา ดื่มสุรามากกว่าครึ่งของประชากรศึกษาทั้งหมด คือร้อยละ 55.81 ในจำนวนนี้ ดื่มสุราทุกวันโดยดื่ม 2-3 แก้ว ราคา 25-30 บาท ร้อยละ 66.67 ดื่มมากที่สุดจำนวน 1 ขวด ราคา 50-60 บาท ร้อยละ 8.33

ตารางที่ 18 จำนวนร้อยละของการใช้สารเสพติดอื่น ๆ หลังจากรับบำบัดรักษา

สารเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ยาแก้ปวด	39	90.70
บุหรี่	3	6.98
ไม่ใช้	1	2.32
รวม	43	100

ตารางที่ 18 พบว่าภายหลังการบำบัดแล้วส่วนใหญ่จะใช้ยาแก้ปวด ถึงร้อยละ 90.70
 บุหรี่ร้อยละ 6.98 และ ไม่ใช้เลยเพียงร้อยละ 2.32

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

ส่วนที่ 6 เปรียบเทียบชนิดของยาเสพติดที่ใช้ครั้งแรก ก่อนการบำบัดรักษา และหลังจากบำบัดรักษา

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบชนิดของยาเสพติดที่ใช้ครั้งแรก ก่อนการบำบัดรักษา และหลังจากบำบัดรักษา

ยาเสพติด	ใช้ครั้งแรก		ก่อนการบำบัดรักษา		หลังการบำบัดรักษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝิ่น	27	62.80	21	48.84	15	34.88
เฮโรอีน	14	32.55	11	25.58	26	60.47
ฝิ่นและเฮโรอีน	2	4.65	11	25.58	2	4.65
รวม	43	100.00	43	100.00	43	100.00

จากตารางที่ 19 พบว่า ฝิ่นเป็นยาเสพติดที่ใช้กันครั้งแรก จำนวน 27 คน ร้อยละ 62.80 แต่ลดจำนวนลง ก่อนการบำบัดรักษาจำนวน 21 คน ร้อยละ 48.84 เมื่อภายหลังการบำบัดรักษา ยิ่งลดจำนวนลง ไปอีกคงเหลือผู้เสพยาฝิ่น 15 คน ร้อยละ 34.88 ส่วนเฮโรอีน ใช้ครั้งแรกจำนวน 14 คน ร้อยละ 32.55 ต่อการรักษามีจำนวน 11 คน ร้อยละ 25.58 เมื่อภายหลังการบำบัดรักษาแล้ว กลับมีผู้ใช้เฮโรอีนเพิ่มเป็นจำนวน 26 ราย ร้อยละ 60.47 ที่เหลือจะเป็นจำนวนผู้ใช้ฝิ่นและเฮโรอีน โดยใช้ครั้งแรกก่อนการบำบัดรักษาและหลังการบำบัดรักษา ร้อยละ 4.65, 25.58 และ 4.65 ตามลำดับ